

Sygn. akt VI U 3436/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Ewa Milczarek

Protokolant – st. sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2020 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: J. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 23 sierpnia 2019 r., znak: (...)

w sprawie: J. M. (1)

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę pomostową

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. M. (1) prawo do emerytury pomostowej od dnia (...)r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji,
- 3) zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt VI U 3436/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 sierpnia 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., po rozpoznaniu wniosku J. M. (1) z dnia 24 lipca 2019 roku, odmówił mu przyznania prawa do emerytury pomostowej, twierdząc, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat, a przed dniem 1 stycznia 1999 roku nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub prac o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Organ rentowy uwzględnił staż pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący łącznie 5 lat, 3 miesiące i 10 dni, tj. od dnia 1 sierpnia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku (z wyłączeniem okresów nieskładkowych). Natomiast nie zaliczył okresu pracy ubezpieczonego od dnia 1 stycznia 1980 roku do dnia 31 grudnia 1990 roku z powodu nieścisłości w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach oraz okresu od dnia

1 stycznia 2019 roku do nadal, ponieważ ubezpieczony nie został zgłoszony w tym czasie do organu rentowego jako pracownik zatrudniony w warunkach szczególnych.

Odwołanie od ww. decyzji złożył ubezpieczony, zaskarżając ją w całości. Wniósł o zaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu pracy w Państwowym Ośrodku (...) w Z. (1.01.1980 r. – 31.12.1990 r.) na stanowisku monter – spawacza, gdzie wykonywał prace przy montażu konstrukcji stalowych na wysokości i przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowowodorym, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz okresu pracy w (...) Serwis Sp. z o.o.(...). z siedzibą w I. (1.01.2019 r.- 29.06.2019 r.), w którym to pracodawca opłacił za niego składki na Fundusz Emerytur Pomostowych. Wobec powyższego odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej od dnia 1 lipca 2019 roku oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zaprezentowane w treści zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 16 czerwca 2020 roku pełnomocnik odwołującego podtrzymał wniesione odwołanie, a pełnomocnik organu wniósł o oddalenie odwołania, twierdząc jednak, że okres od dnia 1 stycznia 2019 roku do dnia 29 czerwca 2019 roku powinien zostać zaliczony do stażu pracy w szczególnych warunkach z uwagi na fakt, że dopiero w 2020 roku nastąpiło zgłoszenie pracy w szczególnych warunkach za rok 2019.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. M. (1) urodził się w dniu (...).

/okoliczności bezsporne/

W dniu 24 lipca 2019 roku ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z wnioskiem o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej.

/dowód: wniosek o emeryturę pomostową, k. 24 – 25 v. akt ZUS/

W okresie od dnia 17 grudnia 1973 roku do dnia 31 marca 1979 roku ubezpieczony pracował w przedsiębiorstwie (...) Fabryka (...) w I., najpierw jako junak (...), a następnie na stanowisku ślusarza w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresie od dnia 28 października 1976 roku do dnia 18 października 1978 roku odbywał zasadniczą służbę wojskową.

W okresie od dnia 4 kwietnia 1979 roku do dnia 17 listopada 1993 roku pracował w Państwowym Ośrodku (...) w Z. na stanowisku spawacza – monter w pełnym wymiarze czasu pracy.

Od dnia 1 grudnia 1993 roku do dnia 30 czerwca 1999 roku ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) s.c. w (...) na stanowisku ślusarza – spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy.

W okresie od dnia 1 lipca 1999 roku do dnia 31 stycznia 2001 roku pracował w Zakładzie Produkcyjno – Handlowym (...) w I. na stanowisku spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy.

Od dnia 13 lutego 2001 roku do dnia 30 listopada 2001 roku, od dnia 5 lutego 2002 roku do dnia 5 maja 2002 roku i od dnia 12 listopada 2002 roku do dnia 31 marca 2003 roku ubezpieczony pracował w przedsiębiorstwie (...) w I. na stanowisku spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy.

Od dnia 1 kwietnia 2004 roku do dnia 13 września 2007 roku ubezpieczony pracował w Firmie Produkcyjno – Handlowej (...) A. P. w T. w G. L. na stanowisku spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy.

W okresie od dnia 22 września 2007 roku do dnia 7 listopada 2007 roku był zatrudniony w przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. na stanowisku monter konstrukcji stalowych w pełnym wymiarze czasu pracy.

Natomiast w okresie od dnia 1 marca 2008 roku do dnia 31 października 2009 roku pracował w przedsiębiorstwie (...) w G. na stanowisku monter w pełnym wymiarze czasu pracy.

W okresie od dnia 5 marca 2012 roku do dnia 19 maja 2012 roku pracował w (...) Fabryce (...) w I. na stanowisku spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy.

Od dnia 1 sierpnia 2013 roku do dnia 29 czerwca 2019 roku ubezpieczony był zatrudniony w (...) Serwis Sp. z o.o. (...) z siedzibą w J. (wcześniejsza nazwa: (...) Grupa Budowlana Sp. z o.o.(...)) na stanowisku spawacza – monter w pełnym wymiarze czasu pracy. Wykonywał prace bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze z utrudnioną wentylacją (podwójne dna statków, zbiorniki, rury, itp.). Wcześniej od maja 2012 roku do lipca 2013 roku pracował w (...) Serwis Sp. z o.o. Sp. k. na podstawie umowy zlecenia.

W dniu 29 czerwca 2019 roku rozwiązano z ubezpieczonym stosunek pracy w (...) Serwis Sp. z o.o. Sp. k. w związku z przejściem ubezpieczonego na emeryturę pomostową.

/dowód: świadectwo pracy, k. 32 – 32 v. akt ZUS; świadectwo pracy, k. 33 – 33 v. akt ZUS; świadectwo pracy, k. 34 – 34 v. akt ZUS; świadectwo pracy, k. 35 – 35 v. akt ZUS; świadectwo pracy, k. 36 – 37 v. akt ZUS; świadectwo pracy, k. 38 – 38 v. akt ZUS; świadectwo pracy, k. 39 – 39 v. akt ZUS; świadectwo pracy, k. 45 – 45 v. akt ZUS; zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, k. 46 – 47 v. akt ZUS; świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, k. 61 v. akt ZUS, k. 22 v. akt ZUS; świadectwo pracy, k. 62 – 62 v. akt ZUS, k. 20 – 21 v. akt ZUS; świadectwo pracy, k. 5 – 5 v. akt kapitałowych ZUS; świadectwo pracy, k. 6 – 7 v. akt kapitałowych ZUS; świadectwo pracy, k. 8 – 8 v. akt kapitałowych ZUS; zaświadczenie, k. 9 v. akt ZUS; rozwiązanie umowy o pracę, akta osobowe odwołującego J. M. (1), załącznik do akt/

Ogólny staż pracy ubezpieczonego wynosi łącznie 43 lata i 2 miesiące, w tym okresy składkowe w wymiarze 42 lat, 10 miesięcy i jednego dnia oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 3 miesiące i 29 dni.

/okoliczności bezsporne/

W całym okresie zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w Z. ubezpieczony pracował na stanowisku monter – spawacza. Praca ta polegała na spawaniu i montażu konstrukcji metalowych na wysokości powyżej 10 metrów do 20 metrów. Były to konstrukcje stalowe pod silosy zbożowe i rury spadowe do zboża, zbiorniki paszowe, konstrukcje stalowe hal i konstrukcje dachowe. Spawanie to było elektryczne, gazowe i w osłonie CO₂. Każdego dnia ubezpieczony wykonywał jeden rodzaj pracy – albo spawanie, albo montaż konstrukcji stalowych na wysokości. Na wysokości pracował w szelkach i w pełnym zabezpieczeniu. Innej pracy nie wykonywał. Prace te wykonywał w terenie w różnych miejscowościach na obszarze województwa (...), m. in. w B., w J. czy w J.. Pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie miał dłuższych przerw w zatrudnieniu. Pracodawca wypłacał mu dodatek z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony pracował w jednej brygadzie z Z. M. (zatrudnionym na stanowisku monter – spawacza) i z G. M. (zatrudnionym na stanowisku lakiernika – malarza konstrukcji stalowych).

/dowód: zeznania świadka Z. M., k. 66 v. akt ZUS; zeznania świadka G. M., k. 66 – 67 v. akt ZUS; zeznania odwołującego J. M. (1), k. 67 v. akt ZUS; akta osobowe odwołującego J. M. (1) z firmy (...) Sp. z o.o., załącznik do akt; akta osobowe odwołującego J. M. (1) z (...) Serwis Sp. z o.o. Sp. k., załącznik do akt /

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w sprawie, w tym w aktach organu rentowego i w aktach osobowych odwołującego J. M. (1) z okresu pracy w Państwowym Ośrodku (...) w Z. (z firmy (...) Sp. z o.o.) i w (...) Serwis Sp. z o.o.(...), których wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu, a które nie były kwestionowane przez żadną ze stron pod względem ich autentyczności, jak i prawdziwości zawartych w nich informacji.

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił również na podstawie zeznań przesłuchanych w sprawie świadków w osobach: Z. M. i G. M. oraz odwołującego J. M. (1) na okoliczność charakteru pracy odwołującego w Państwowym Ośrodku (...) w Z. w latach 1980 – 1990. Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne w całości, albowiem były one szczerze, logiczne i korespondowały wzajemnie ze sobą, jak i z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy uznał, iż odwołanie J. M. (2) od zaskarżonej decyzji jest zasadne.

Stosownie do treści art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (tekst jedn.: Dz.U. z 2018 r., poz. 1924) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5 – 12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
6. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Przepis art. 49 cytowanej ustawy określa wyjątek od warunków ustalenia prawa do emerytury pomostowej określonych w art. 4. Stanowi bowiem, że prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Zgodnie z dyspozycją art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku. Wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Z kolei w myśl art. 3 ust. 3 ustawy prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się. Wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

W niniejszej sprawie bezsporne pozostawało to, że odwołujący J. M. (1) po dniu 1 stycznia 2009 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych, tj. prace bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze, z utrudnioną wentylacją (podwójne dna statków, zbiorniki, rury itp.) (punkt 27 załącznika numer 1 do ustawy o emeryturach pomostowych). Sporna była natomiast kwestia możliwości zakwalifikowania pracy ubezpieczonego na stanowisku montera – spawacza w Państwowym Ośrodku (...) w Z. w okresie od dnia 1 stycznia 1980 roku do dnia 31 grudnia 1990 roku do prac w szczególnych warunkach bądź o szczególnym charakterze, jak również wykonywanie przez ubezpieczonego pracy w szczególnych warunkach przed dniem 1 stycznia 1999 roku. Organ rentowy do stażu pracy w szczególnych warunkach uwzględnił bowiem okresy pracy ubezpieczonego w wymiarze 5 lat, 3 miesięcy i 10 dni, tj. od dnia 1 sierpnia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku (z wyłączeniem okresów nieskładkowych). Ostatecznie zgodził się też, aby do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczyć okres pracy ubezpieczonego od dnia 1 stycznia 2019 roku do dnia 29 czerwca 2019 roku.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie prowadzi do wniosku, że uwzględniony przez organ rentowy staż pracy w szczególnych warunkach należy uzupełnić o dalsze okresy, a dokładniej o okres od dnia 1 stycznia 1980 roku do dnia 31 grudnia 1990 roku. Ubezpieczony pracował wówczas w Państwowym Ośrodku (...) w Z. na stanowisku montera – spawacza. Praca ta polegała na spawaniu i montażu konstrukcji metalowych na wysokości powyżej

10 metrów do 20 metrów. Były to konstrukcje stalowe pod silosy zbożowe i rury spadowe do zboża, zbiorniki paszowe, konstrukcje stalowe hal i konstrukcje dachowe. Spawanie to było elektryczne, gazowe i w osłonie CO₂. Każdego dnia ubezpieczony wykonywał jeden rodzaj pracy – albo spawanie, albo montaż konstrukcji stalowych na wysokości. Na wysokości pracował w szelkach i w pełnym zabezpieczeniu. Innej pracy nie wykonywał. Prace te wykonywał w terenie w różnych miejscowościach na obszarze województwa (...), m. in. w B., w J. czy w J.. Pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie miał dłuższych przerw w zatrudnieniu. Otrzymywał od pracodawcy dodatek z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Wykazy prac w szczególnych warunkach bądź o szczególnym charakterze wskazane w ustawie o emeryturach pomostowych nie przewidują możliwości zakwalifikowania pracy montera – spawacza jako pracy w szczególnych warunkach bądź o szczególnym charakterze. Taka możliwość została natomiast przewidziana w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia

7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r., nr 8, poz. 43), stanowiącym rozporządzenie wykonawcze do ustawy dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1383).

W wykazie A załącznika do tego rozporządzenia w Dziale XIV w punkcie 12 jako prace w szczególnych warunkach wymieniono prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym, a w Dziale V w punkcie 5 jako prace w szczególnych warunkach wskazano prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości. Praca ubezpieczonego w spornym okresie niewątpliwie kwalifikuje się jako praca w szczególnych warunkach w rozumieniu ww. rozporządzenia i podlega uwzględnieniu do stażu pracy w szczególnych warunkach.

Konkludując, ubezpieczony J. M. (1) wykazał staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze ponad 15 lat oraz że wykonywał pracę w tych warunkach przed dniem 1 stycznia 1999 roku. Spełnienie pozostałych przesłanek wskazanych w treści art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych nie było kwestionowane przez organ rentowy. Dlatego też, zaskarżona decyzja podlegała weryfikacji w kształcie przyjętym w wyroku poprzez przyznanie ubezpieczonemu J. M.

(1) prawa do emerytury pomostowej od dnia 1 lipca 2019 roku, tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym został złożony wniosek o przyznanie emerytury pomostowej.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych w zw. z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w punkcie 1 sentencji.

Ponadto zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznając odwołującemu prawo do emerytury, sąd zobowiązany jest do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującemu J. M. (1) prawa do emerytury pomostowej. Istotne w tej kwestii jest to, że organ rentowy na etapie postępowania administracyjnego z uwagi na ograniczenia dowodowe nie miał możliwości prawidłowego ustalenia okresu wykonywania przez ubezpieczonego pracy w szczególnych warunkach. Wykazało to dopiero postępowanie dowodowe przed Sądem, a w szczególności dokumenty zgromadzone w aktach osobowych odwołującego oraz zeznania odwołującego i świadków. Wobec tego Sąd uznał, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Mając powyższe na uwadze, zgodnie z przepisem art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS a contrario, należało postanowić jak w punkcie 2 sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Natomiast art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach.

Uszczegółowienie tej normy stanowi zaś przepis § 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015, poz. 1804), w brzmieniu obowiązującym na dzień wniesienia odwołania, zgodnie z którym opłaty stanowiące podstawę zasądzania kosztów zastępstwa prawnego ustala się z uwzględnieniem stawek minimalnych określonych w rozdziałach 2 – 4. Zgodnie z treścią § 9 ust. 2 rozporządzenia stawki minimalne wynoszą

180 złotych w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego. Skoro zatem odwołanie J. M. (1) od zaskarżonej decyzji zostało uwzględnione, organ rentowy jako strona przegrywająca spór jest zobowiązany do zwrotu poniesionych przez odwołującego kosztów zastępstwa procesowego w sprawie. Nakład pracy pełnomocnika i jego istotny udział w wyjaśnieniu kwestii spornych uzasadniał podwyższenie dwukrotne podwyższenie minimalnej stawki wynagrodzenia, tj. do kwoty 360 złotych.

Mając na względzie powyższe, na podstawie cytowanych przepisów, należało postanowić jak w punkcie 3 sentencji.

Sędzia Ewa Milczarek